

Homilia per la novena de la Mare de Déu del Carme (09-07-2024) .

Segurament no hi ha cap escena tan entranyable i sobretot tan central en el missatge cristià com la de l'anunciació de l'àngel a Maria. L'han reflectida molts pintors; recordem sobretot a Fra Angelico però també el Greco, Leonardo de Vinci i molts altres pintors...

Tots recordem l'escena: l'àngel que saluda Maria i li diu: plena de gràcia. Ella se sent torbada per aquestes paraules i l'àngel la conforta dient-li No tinguis por. Tindràs un fill que anomenarà Jesús, és a dir Salvador, que serà hereu del Regne de David, serà rei per sempre més. Maria no entén com pot ser això i diu: Com pot ser això si no tinc marit. Llavors l'àngel subratllarà que tot serà obra de l'Esperit sant, perquè per a Déu no hi ha res impossible. En aquesta moments Maria ja només té una paraula: Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules.

Destaca sobretot en aquesta escena que la iniciativa és sempre de Déu. Maria, podem dir, no té cap mèrit. Abans de l'anunci era una noia senzilla, normal de Natzaret. No tenia cap mèrit. Es Déu qui li diu: plena de gràcia. Es el Senyor qui l'omple amb el seu do; no és mèrit seu. Sempre en la nostra vida, tot és iniciativa i do del Senyor; tot el bé que fem, és només obra d Déu.

En segon lloc Déu escull la humilitat. Maria no és cap reina, no destaca per la seva saviesa o per la seva importància social. No viu en cap palau de cap rei. Ans al contrari viu en un poble de mala mort, amb mala fama. Recordem les paraules de Natanael: De Natzaret pot sortir alguna cosa bona? De Natzaret sortirà el Déu fet home!. I Déu ens hagués pogut salvar des de fora, venint com un heroi, alliberant-nos del pecat i tornant a la seva glòria. Però no, va voler fer-se exactament com qualsevol de nosaltres, començant com un embrió en el si de la mare. Quan va néixer, ell que és el Creador del món va necessitar de l'atenció de Josep i Maria; altrament hauria mort com qualsevol infant sense la cura dels seus pares. Això també val per a nosaltres. No importa que no tinguem grans qualitats ni grans capacitats; Déu actua en la feblesa. Déu pot actuar més quan més febles som. Que la nostra petitesa no sigui cap obstacle per entregar-nos al Senyor.

Però Déu demana la nostra col·laboració. Hagués pogut manar a Maria. Però no ho va fer: li va demanar. Déu no obliga, no imposa, sinó que proposa, convida. Així ho va fer també Jesús al llarg de la seva vida. Déu vol la nostra col·laboració lliure. I Maria no és una dona desassenyada, imprudent que accepta el que li diguin sigui el que sigui. L'àngel li ha dit coses extraordinàries: el seu Fill serà el Salvador del món; el regnat del qual serà etern... Maria no entén ¿com pot ser tot això, com ella pot ser la mare del Salvador del món! La pregunta que fa Maria la podem entendre en aquest sentit. Com pot ser que el meu fill sigui el Salvador del mon? Es impossible això!! Maria pregunta. I quan l'àngel li diu que tot serà obra

de l'Esperit Sant que la cobrirà amb la seva ombra perquè per a Déu no hi ha res impossible, Maria no té cap dubte. Es obra de Déu, accepto el que ell vulgui. Per això amb la disponibilitat de l'esclau amb el seu amo diu: *Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules*. Aquesta ha de ser sempre la nostra actitud: disposats a fer la voluntat de Déu sigui la que sigui. Maria no pregunta com serà la seva vida de Mare del Salvador; si serà agradable o no; si suposarà moltes preocupacions o problemes o no: ja ho anirà aprenent al llarg de la seva vida. Només li preocupa ser fidel al Senyor.

Avui en aquesta novena de la Mare de Déu del Carme hem d'aprendre la senzillesa i petitesa de Maria; ella mateix dirà: *ha mirat la petitesa de la seva serventa*. I demanem al Senyor per intercessió de Maria que estiguem sempre disposats a fer la voluntat de Déu, sigui la que sigui, que diguem sempre: heus aquí l'esclau, l'esclava del Senyor; estic disposat a fer sempre la vostra voluntat.